

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΤΙ ΝΕΑ;

[Θερινὰ Ἀθήναι — Αἱ δύο Καρδίαι τῆς — Ἀριστοκρατία... καὶ λαϊκὴ — Σύνταγμα καὶ Ὁμόνοια, Σμῶκιν καὶ Σουρτοῦκ. — Οἱ ἐξόριστοι εἰς τοῦ Γιαννάκη. — Τὸ σύμβολόν των. — Ἡ δουλειὰ των: Καλλιέργεια μυτῶν καὶ φυσιτικῶν — Ἡ ἀληθὴς καρδία τῶν Ἀθηναίων — Τὰ θέατά μας — Διδάσκαλοι καὶ ἡθοιοὶ. — Ὁ κολλητὴς τῶν προγραμμάτων καὶ ὁ ἀγνώστης των. — Πόσοι δὲν θὰ θεατρίζωνται καὶ διατί. — Νέοι πελάται. — Αἱ βαθμίαι τοῦ εἰκοσαφράγκου καὶ ὁ Μωάμεθ. — Ὁ κ. Λίτας καὶ τὸ Σικάγον. — Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Περσῶν καὶ οἱ Ἑλληφες πρόεδροι τῆς Ἀμερικῆς. — Γυμναστικαὶ ἀγῶνες εἰς τὰς Στήλας...]

Αἱ Ἀθήναι ἐσπέρη τῇ ἐσπέρη ἀνικτῶσι τὴν θερινὴν των ὄϊν.

Ἦδη ἡ σελήνη τοῦ Μαΐου περιβάλλει τὴν πόλιν διὰ μανθίου λευκοῦ καὶ αἱ τέως ἔρημοι ὁδοὶ ἀντηχοῦσιν ἐκ τῶν βημάτων τῶν συμμιγῶν ὀμίλων, ὅτινες ἀπὸ τῶν ἀποκέντρων συνοικιῶν κατέρχονται εἰς τὴν μεγάλην ἀρτηρίαν τὴν ἐνοῦσαν τὰς δύο καρδίαις, τοῦ ἀστεως, τὴν Ὁμόνοϊαν καὶ τὸ Σύνταγμα.

Δύο καρδίαι, ἀσχετοὶ βεβαίως πρὸς τὸ ὁμῶνυμον μυθιστόρημα, εἶνε πράγματι αἱ δύο πλατεῖαι. Δύο καρδίαι ἀληθινὰ, πλήρης σφρίγγους

καὶ ἀμῆς, μεταδίδουσαι τὴν ζωὴν εἰς τὸν πολυπόδα, ὅστις καλεῖται Ἀθήναι.

Ἡ μία εἶνε ἡ δημοκρατικωτέρα καὶ ἡ ἄλλη ἡ ἀριστοκρατικωτέρα καρδία. Ταχεῖα διέρχεται ἐκ τῆς πρώτης ἡ ἀριστοκρατία... φοβουμένη μὴ προσκρούσῃ ἐπὶ ταβλᾷ κουλουροπόλου καὶ σπεύδει πρὸς τὸ Σύνταγμα, ὁπότεν ταχεῖα ἐπίσης κατέρχεται ἡ λαϊκὴ διὰ νὰ εὐρεθῇ ἐνωρίτερον εἰς τὰ νερά τῆς.

Καρενεῖα μικρὰ μετὰ μεγάλων, ζυθοπωλεῖα, μὲ ἐκτεθειμέναις τραπέζαις, πυροτεχνήματα, ἵπποσιδηρόδρομοι, θόρυβος, συνωστισμὸς καὶ εἰς τὴν μίαν καρδίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην. Πολιτικαὶ συζητήσεις, παγωτὰ, ἠλεκτρικὸν ὄρολόγιον, δένδρα καὶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. Μέγαρον περὶ ἀμυγδαλῶν. Κάποτε ὁ αὐτὸς κόσμος ἐν τῇ μιᾷ, ἐν εἰδομεν ἐν τῇ ἑτέρᾳ. Τοῦτο ὅμως ποσῶς δὲν μεταβάλλει τὴν ἰδιόζουσαν φυσιογνωμίαν ἐκάστης, ἥτις ἀπὸ ἐτῶν ἤδη μένει ἀναλλοίωτος καὶ θὰ μὲν μέχρῃ ὅτου καὶ τὸ **Σύνταγμα** κατακτηθῇ ὑπὸ τῶν λαϊκωτέρων τάξεων, ἀποδιωχθῶσι δὲ καὶ ἐκείθεν, τὰ σμῶκιν ὑπὸ τῶν σουρτοῦκων, τὰ χρυσόξυλα καὶ τελατίνια ὑπὸ τῶν γοβακίων καὶ παντουρλῶν, τὰ ρουλλάρ ὑπὸ τῶν τσιτιῶν.

Και τί θ' απογείνουν οί εξόριστοι; Ἡδὴ ἡ πρωτοπορεία αὐτῶν κατασκηνοῖ εἰς τοῦ Γιαννῆκα ἐν ἡμερία καὶ νεκρικῇ σιγῇ, ταλανίζουσα τὴν ἀνθρωπίνην ματαιότητα ὡς ἐκπτώσις δυναστεία. Ἐκείθεν διωκομένη βραδυτέρων, τίς οἶδε ποῖαν θὰ ἐκλέξῃ παραμεριάν, πέρνουτα κυριολεκτικῶς τὰ βουνά, καὶ ἀναρτῶσα ἐπὶ βράχου τινος ἀπορῶγος τὸ ὑπερήφανον αὐτῆς σύμβολον: «Ὁ σύγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαρμαρείταις».

*

Ἐννοεῖται ὅτι Ἰουδαῖοι εἶνε οἱ ἀριστοκρατικοὶ ἀφ' ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ των (ὅσος ὑπάρχει) βασιζοῦσι τὴν ἀριστοκρατίαν των.

Τώρα, ἂν οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν μὲ χειροκτιοφόρον χεῖρα σκαλίζουσι τὴν μύτην των, μὴ ἀπομαθόντες παλαιὰς ἐξεις, ἢ διακόπτουσι τὴν ἀγγλογαλλιστὶ γινομένην συνομιλίαν των διὰ τὰ παλιῶσιν ἀδελφικῶς φιστικὰ μὲ τὸν διερχόμελουστρον καὶ τὰ . . . τοῦ φάγου μερικά, τοῦτο δὲν βλέπει ποσῶς. Εἶνε καὶ αὐτὰ ἀριστοκρατικῆ συνήθεια!

*

Ἦ ὑπάρχει ὅμως καὶ μία ἄλλη καρδιά, ἥτις οὐδέποτε θὰ μεταβληθῇ. Καρδιά ἄγνωστος σχεδὸν κατὰ τὰς νύκτας, μόλις δὲ γνωστὴ τὴν μεταμεσημβριαν τῆς Κυριακῆς εἰς τὸν πολὺν τὸν κόσμον. Καρδιά εὐγενῆς καὶ μεγάλη, διαχέουσα ἐπὶ πιστοὺς καὶ ἀπίστοὺς ἐπὶ πεζοὺς καὶ ποικητὰς, ἐπὶ πτωχοὺς καὶ πλουσίους ἀμύθητα, ἀπερίγραπτα θέλητρα. Ἡ φύσις καὶ ἡ τέχνη τὴν ἐπροόκισαν μὲ δῶρα μαγικά. Πλησίον τῆς αἰσθάνεσθε εὐνομένην τὴν ἰδικήν σας καρδίαν, γλυκαίνόμενα τὰ αἰσθημάτά σας. Πλησίον τῆς λυπεῖσθε ὅτι δὲν ἔχετε διπλοὺς ὀφθαλμοὺς, διπλοῦν στόμα, διὰ τὰ βλέπετε καὶ ν' ἀναπνεύετε διπλάσια.

Ἡ καρδιά αὕτη εἶνε τὰ Ὀλύμπια. Ἡ καρδιά τοῦ μέλλοντος. Διότι τῷ ἐνεστῶς δὲν τὴν ἀνεκάλυψεν ἀκόμη.

*

Ἄλλ' ἡ ζωὴ τῶν Ἀθηναϊκῶν νυκτῶν ἐκδηλοῦται προπάντων διὰ τῶν ὑπαιθρίων θεάτρων.

Ἄλλοτε, ἦσαν καὶ ταῦτα . . . δύο καρδίαι. Μία ἐν τῇ Ὀμοιοῖ καὶ μία ἐν τῇ Ἰλισσῷ. Ἡδὴ καὶ τρίτον προσετέθη ἐν τῷ μέσῳ, τὸ ἐν τῇ ἐδῶ Σταδίῳ θεάτρῳ. Ἐν αὐτῷ θὰ κυριαρχῇ ἡ κωμικὴ τοῦ Παντοπούλου Μούτα, σπείρουτα τὴν εὐθυμίαν καὶ τὸν γέλωτα, ἐνῶ ἐπάνω μὲν εἰς τὸν Παράδεισον ἢ ἄληθινῆ μέγας τραγωδὸς θὰ συγκινήῃ μέχρις ἐγκάτων τὰς καρδίας μας, κάτω δὲ εἰς τὴν Ὀμόνοιαν τὸ δράμα καὶ ἡ κωμω-

δία καὶ τὰ εἶδη πάντα τοῦ θεάτρου θὰ μᾶς τέρπῳσι διὰ τοῦ πάντοτε καὶ πικνυχτοῦ ἐπιτυχῶντος Μενάνδρου.

*

Καὶ ἤρξαντο λοιπὸν ἀπὸ περίτων τῶν ἐπαρχιῶν συρρέοντες εἰς τὴν πρωτεύουσαν οἱ ἡθοποιοί, ὅπως συρρέουν οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ καθηγηταὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν διδασκαλικῶν μεταβολῶν.

Καὶ βυθίζονται εἰς σκέψεις χιλιάδες ἀνθρώπων ἐπὶ τῇ προσεγγίσει των. Ὁ κολλητὴς τῶν προγραμματικῶν σκέπεται ὅτι πρέπει νὰ ἐπιδιορθώσῃ τὴν μικρὰν κινήτην τοῦ κλίμακα ἢ νὰ ἐφεύρῃ τρόπον διατηρήσεως τῆς κόλλας. Ὁ ἐκτυπωτὴς νὰ ἀναβίβασῃ τὰ τιμὰς μὲ τὴν σημερινὴν ἀκρίθειαν. Ἀλλὰ πολὺ πλειότερα ἔχει νὰ σκεφθῇ μεθύριον ὁ ἀναγνώστης τῶν προγραμμάτων:

Ὁ εἰς ἐγήρασεν, ἢ ἔπαθε τὸν χειμῶνα ἐκ ρευματισμῶν, ὁ ἄλλος ἔχει πένθος ὁ πτωχός. Ἐκεῖνος φοβερὰ ἐζημιώθη οἰκονομικῶς. Ἐτερος ἐρωτοκτυπήθη καὶ ἐκεῖνη . . . δὲν πηγαίνει εἰς τὰ θεάτρα!

Τῆς μίας ἀνεχώρησεν εἰς τὰ ξένα ὁ ἀδελφός, ὅστις τὴν ἐπήγαγεν εἰς τὸ θεάτρον. Τῆς ἄλλης . . . ὁ ἐξ ἀδελφός. Ἐκεῖνης ἡ μητέρα εἶνε ἀσθενὴς καὶ δὲν θὰ τὴν ἀφήσῃ οὔτε μίαν κἄν στιγμὴν χάριν οἵαςδήποτε διασκεδάσεως. Καὶ ἄλλης πάλιν ὁ περισυνὸς μνηστήρ, ὁ φιλοθεόμων καὶ φιλόφρων, προδιδασθεὶς εἰς σύζυγον μετεβλήθη εἰς αὐστηρὸν τοῦ οἴκου καὶ τῆς γυναικὸς του δεσμοφύλακα . . .

*

Ἄντι αὐτῶν ὅμως τῶν δυσηρεστημένων, πόσοι ἄλλοι σκέπτονται εὐχάριστα! Ὁ εἰς ἀπέκτησεν ἐλευθερίαν ἀνδρωθεὶς ἐφ' ἑαυτοῦ ἀπὸ παιδὶ ποῦ ἦτο πέρισον. Ὁ ἄλλος ἀπὸ πτωχὸς θεσιτήρας, ἦδη ὅτε ἀπέκτησε, θέσιν θὰ ἔχη βέβαια τοιαύτην πότε πότε καὶ εἰς τὸ θεάτρον. Ἐκεῖνος ἀπὸ ἐπαρχιώτης εἶνε Ἀθηναῖος τώρα καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ χάσῃ οὔτε μίαν παράστασιν! Ἐκεῖνη εὖρε τέλος μνηστήρα καὶ εἰσηγητὴν ἐν τῷ κόσμῳ. Ἡ ἄλλη σύζυγον διασκεδαστικόν. — Καὶ τί ὠραία θὰ περάσωμεν!

Καὶ ὅπως τόποι ἐλαστικὸν ἀπὸ χειρὸς παιδίου εἰς τὸν τοῖχον καὶ τὰνάπαλιν, οὔτε καὶ σκέψεις θεατρικῆς πηγαίνουσι εἰς ἐρχονται ἀπὸ κεφαλῆς ἡθοποιοῦ εἰς κεφαλὴν φιλοθεόμονος.

Καὶ ὄνειρεύονται οἱ μὲν μερίδια πικρὰ καὶ οἱ ἄλλοι γλέντι δυνατὰ. Τοῦθ' ὅπερ εἰς ἀμφοτέρους ἀπὸ ψυχῆς εὐχόμεθα.

*

Μετὰ τὰς προφητείας ταύτας περὶ τοῦ τί προετοιμάζεται, ἄς εἰπῶμεν καὶ τινα περὶ τοῦ τί ἐγένετο.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τὰ πολιτικὰ ἡμερολόγια δὲν ἐσημείωσαν ἀκόμη τὴν ἐορτὴν τῆς τιμίας εὐρέσεως τοῦ τοκομεριδίου ἀλλὰ ἢ κατὰ πέντε δραχμὰς ἢ νὰ εἰπῶμεν βαθμίδας κατὰ βασίς τοῦ εἰκοσαφράγκου μεγάλως ἀνεπτέρωσε τὰς ἐλπίδας τοῦ ἀγωνιῶντος κοινού.

Ἀλλὰ μένουσιν ἐτι ἔνδεκα τοιαῦται βαθμίδες, μέχρις ὅτου ὁ χρυσὸς ἔλθῃ εἰς τὰς ἀγκάλας ἡμῶν.

Ἄς εὐχόμεθα ὅπως, μιμούμενοι τὸ παράδειγμα τοῦ Μωάμ. θ οἱ ἡμέτεροι κυβερνήται, ἐὰν δὲν κατέλθῃ πρὸς αὐτοὺς ὁ χρυσὸς νὰ εἶνε ἱκανὸν ὅπως ἀνέλθῃσι μέχρις αὐτοῦ.

*

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου λαβὼν κανονικὴν ἀδειαν ἀνεχώρησεν ἵνα διασκεδάσῃ εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Σικάγου. Ὡς γνωστὸν ἡ Ζάκυνθος εἶνε νῆσος τοῦ Ἰονίου, καταστραφείσα πρὸ 2 μνηῶν ὑπὸ σεισμῷ. Διὰ τοὺς κατοίκους τῆς, εὐρισκομένους ἀκόμη ὑπὸ σκηνᾶς εἶνε πρόβλημα καὶ ἡ ζωὴ καὶ ὁ ἄρτος.

Ἀλλὰ ὁ ποιμὴν ὁ καλός, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ . . . τοῦ Σικάγου.

*

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Περσῶν ἀπεβίωσε! Δὲν ἦτο Μαροδόνιος τις ἢ Ξέρξης. Ἡλλαζαν οἱ κειροί! Ἦτο ὁ ἀρχηγὸς τῶν Περσῶν λούστρων, κατελθόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὰ ἀντικαταστήσωσι τοὺς Ἑλληνας λούστρους, οἵτινες πλασμένοι ἐκ φύσεως νὰ ἀρχοῦν, ἀπέρχονται εἰς Ἀμερικὴν νὰ γίνωσι . . . τοῦλάχιστον πρόεδροι δημοκρατίας.

*

Ἐγένοντο καὶ ἀγῶνες γυμναστικῆς ἐν Ἀθῆναις, καθ' ἃς κατεδείχθη ὅτι τὰ αὐτὰ σχεδὸν πρόσωπα θὰ νικῶσιν μέχρις ὅτου ἐκγυμνασθῶσι καὶ ἄλλα.

Ἡμεῖς ἐνόσω δὲν βλέπομεν πανστρατιὰν γυμναστῶν ἐν τῇ ἑλληνικῇ νεολαίᾳ θὰ θεωροῦμεν τοὺς ἀγῶνας τούτους ὡς τὸ ἔργον ἐκεῖνο τοῦ Σαίξπείρου τὸ καλούμενον: Πολὺς θόρυβος διὰ τὸ τίποτε.

*

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ γυμναστικῆς, διατὶ τάχα νὰ μὴ ἀναφέρωμεν ὅτι καὶ ἄλλος μέγας

ἀγὼν πάλιν ἐγένετο μετὰξὺ Κουταλιανοῦ καὶ Θεοδώρου εἰς τὰς στήλας . . . τῶν ἐφημερίδων:

Ὁ ἐπισκέπτης.

ΤΩ: ΦΙΛΑΤΩ: ΜΟΙ ΜΗΤΩ: Σ . . .

Ἀκόμη δὲν ἐμέτρησας εὐδαιμονίας χρόνον
Ἄφ' ὅτου σὲ ἠγάπησεν (;) ἡ μάγισσα ἐκεῖνη,
Ἄφ' ὅτου σοὶ ἐνέπνευσε τοῦ ἔρωτος τὸν πόνον,
Ἄφ' ἢς τὴν εὐθυμίαν σου κατέπνιξ' ἡ ὀδύνη.

Τὴν ἐθεώρεις ἄγγελον, θεᾶν σου, βασιλῖδα,
Ἴον ἀγῶν προορισθὲν ν' ἀντίξῃ 'ς τὸ πλευρὸν σου.
Εἶδες αὐτὴν μοναδικὴν τοῦ βίου σου ἐλπίδα,
Παρὸν καὶ μέλλον, πόθον σου, εὐχὴν σου, ὄνειρόν σου.

Αὐτὴ καὶ μόνη σ' ἔτερπεν, ἦτο αὐτὴ τὸ φῶς σου,
Προσκύνημά σου ἅγιον καὶ ἐτι ἐτι πλέον
Ἦτο αὐτὴ ὁ βίος σου, ἐκεῖνη ὁ Θεὸς σου
Καὶ δι' αὐτὴν ἐτήχασο πονῶν, στενάζων, κλαίων.

Ἦτο αὐτὴ ἢς ἡ φωνή, ὦ φίλε, ἐνθυμήσου
Τὴν εὐγενῆ καρδίαν σου βαθέως συνεχίνει,
Ἦτο αὐτὴ θρησκεία σου, αὐτὴ ἡ προσευχὴ σου,
Ὁ κόσμος τέλος δι' ἐσέ, τὸ πᾶν ἦτο ἐκεῖνη!

Ἦτο ὠραία ἀληθῶς ἀλλὰ χωρὶς καρδίαν,
Πλαγγῶν ψυχρά, ἀναίσθητος μὲ στήθη παγωμένα,
Ὄραϊον κομψοτέχνημα μὲ ὄφιν ἐξαισίαν,
Τοῦ πλάστου ἀριστούργημα χωρὶς παλμὸν κανένα

Ἐξήτεις εἰς τὸν ἔρωτα αὐτῆς εὐδαιμονίαν! . . .
Πλάνη σκληρὰ, ὦ φίλε μου, ἀλλ' ὅμως γλυκυτάτη,
Ἐπλαττες τόσα ὄνειρα καὶ τόσην εὐτυχίαν
Ἠλὴν πάντα ἦσαν . . . ὄνειρα καὶ πλάνη καὶ ἀπάτη!

Καὶ εἶδες αἴφνης ἐκπληκτος τὴν γόησταν ἐκεῖνην
Εἰς τοῦ θερμοῦ σου ἔρωτος ἀκόμη τὴν πρῶταν
Ν' ἀφῆν ὡς ἐνθύμιον εἰς σὲ σκληρὰν ὀδύνην
Κ' εἰς ἄλλου στήθη νὰ ζητῇ χαρὰν καὶ εὐτυχίαν

Καὶ τότε θὰ ἐνθυμηθῆς τοὺς στίχους μου νομίζω:

«Παρήλαθε πλέον, φίλε μου, ἡ ἐποχὴ ἐκεῖνη,
«Καθ' ἣν προσφέρων ἔρωτα ἐδέχεσο λατρείαν
«Τώρα, ὁ ἔρωτος γυναικὸς μόλις βλαστῆσθ' φθίνει,
«Τώρα, προσφέρων ἔρωτα εὐρίσκεις εἰρωνίαν.

«Καὶ νῦν ἴσως μελάγχολος θὰ σκέπτεται ἐκεῖνην
«Ἦτις, ἐγὼ σὲ βεβαίῳ ποσῶς δὲν σ' ἐνθυμεῖται . . .
«Εὐρίσκειται εἰς ψυχικὴν ἀκύμαντον γαλήνην
«Τὰ πάντα ἐλησμώνησε . . . καὶ τί δὲν λησμονεῖται!

Ἀτημόνησον λοιπὸν καὶ σύ, ἢ λίθη μὲ τὸν χρόνον
Τὸ τραῦμα τῆς καρδίας σου, ὦ φίλε μου, θὰ κλείσῃ,
Τὴν κόρην βλέπε ἄλλοτε καὶ θαύμαζε τὴν μόνον
Πλὴν μὴ, ἐρᾶσαι . . . Ἡ γυνὴ δὲν ξεύρει ν' ἀγαπήσῃ!

N. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΛΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ

(Σκαρίφημα)

Εἰς τὰς πέντε μετὰ μεσημέριαν ἀποφασίζει νὰ ἐξέλθῃ.

Μεχρις αὐτῆς τῆς ὥρας κάθηται εἰς τὴν οἰκίαν του μετὰ τὰ νυκτικά του.

Πρὶν ἐνδυθῆναι παρατηρήτη μετὰ μεγίστης προσοχῆς τὰ φορέματά του μήπως ἔχουν καμμιαν ἄλλειψιν.

Θὰ ἐνδυθῆ μετὰ μεγίστης προσοχῆς, μήπως ξηλαθῇ τὸ φόρεμά του, θὰ διαβολοσταίλῃ τὴν σιδηρωτήριαν του ἥτις δὲν ἐπέτυχε τὰς πτυχὰς τοῦ ὑποκαμίσου του, θὰ θέσῃ ἐν ἄνθος ἐπὶ τῆς κομβιοδόχου τοῦ ἐπενδύτου του καὶ ξηροδόχων αὐταρέσκου θὰ ἐξέλθῃ. Μολὶς πετύχῃ τὸ κατώφλιον τῆς αὐλαίας θύρας ἀνκαλύπτει ὀλίγην κόνιν ἐπὶ τοῦ πανταλονίου του, διαβολοσταίλει τὸν δῆμαρχον καὶ προχωρεῖ.

Εἰς τοὺς φίλους του οὐδέποτε βγάζει τὸ καπέλλο του ἐκ φόβου μὴ χαλάσῃ τὸ κτένισμά του.

Εἰς τὰς ἐπισκέψεις, οὐδέποτε θέει τὸν ἑνα πόδα ἐπὶ τοῦ ἐτέρου, οὐχὶ ἀπὸ καλὴν ἀνατροφήν, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ ζαρῶσῃ τὸ πανταλόνι του εἰς τὰ γόνατα.

Οὐδέποτε φορεῖ ἀνοικτοῦ χρώματος ἐνδύματα, ἀλλὰ πάντοτε μαῦρα καὶ λαίμοδετάκι πολὺ μικρὸν ἀναλόγως τοῦ ὑπερμεγέθους κολλάρου του. Τοῦτο τὸ πράττει τὸ μὲν ὅπως εἶναι πάντοτε ἕτοιμος διὰ πᾶσαν τυχηρὰν ἐπίσκεψιν, τὸ δὲ ὅπως γίνηται καταφανεστέρῃ ἢ ἀμεμπτος λευκότης τοῦ ὑποκαμίσου του.

Τὸ μαστοῦνί του δὲ, τὸ κρατεῖ, ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀριστερᾶς, ἢν ἔχει κεκορμυμένη μετὰ τῆς λαβῆς τοῦ μαστοῦνίου του εἰς τὴν ἀντίστοιχον τσέπην τοῦ ἐπενδύτου του μετὰ τὴν βᾶσιν πρὸς τὰ ἄνω καὶ τοῦτο, ὅπως δύναται νὰ χαιρετᾷ εὐκολώτερον τὰς κυρίας καὶ τὰς δεσποινίδας.

Πρὸς τοὺς οἰκίους του λέγει, ἐξερχόμενος, ὅτι θὰ δειπνήσῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἢ ὅτι τοῦ ἔχει τραπέζιν κάποιος φίλος του· εἰς τοὺς φίλους του λέγει ὅτι συνειθίζει νὰ τρώγῃ πάντοτε ἐνωρὶς εἰς τὸ σπῆτι, καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὰς δέκα τῆς ἑσπέρας αἰσθάνεται μικρὴν πείναν πρὸς κατὰπράυνον τῆς ὁποίας ἀγοράζει δὴρὸν τρία κουλούρια καὶ ἀνάλογον τυρί.

Χρήματα δὲν συνειθίζει νὰ κρατῇ ἐπάνω του διὰ νὰ μὴ τὸν βραχίον.

Εἰς τὸ θέατρον εἶναι τακτικὸς πελάτης, ἀλλ' ἕκαστος λιμοκοντόρος ἔχει καὶ ἕνα ἰδιαίτερον τρόπον νὰ μὴ... πληρῶνῃ.

Ἄπαξ τῆς ἐβδομάδος πηγαίνει μετὰ τὴν ἀμύξαν τότε ὅμως χαιρετᾷ ὅλον τὸν κόσμον διὰ νὰ τὸν ἰδοῦν περιττὸν νὰ εἶπω ὅτι θὰ περάτῃ δεκάκις ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ τὸν πονεῖ τὸ δόντι του.

Ὁ λιμοκοντόρος ἔχει καὶ ἐν προτέρημα, τὸ ἔξῃς: Οὐδενὸς χρεωστῆ διότι... οὐδεὶς τὸν δανεῖζει.

ἔχ.

Αἱ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Δεκάλογος.

Ὁ Θεὸς ἔγραψε δύο συγγράματα· ἐν πεζῶν: τὸν ἄνδρα· ἐν ποιήματι: τὴν γυναῖκα.

Οἱ μεγαλύτεροι ἔχθροι τῶν γυναικῶν εἶναι αἱ γυναῖκες.

Ἡ γυνὴ εἶναι ἡ πρώτη ἔκδοσις τῆς Ἁγίας Γραφῆς τῆς διθείσης εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ὡς ἐπικεφαλίδον φέρει τὸ ρητόν: Πίστευε καὶ μὴ ἐρεύνη.

Ἡ γυνὴ εἶνε αἰνιγμα· ὁ θέλων νὰ λύσῃ αὐτὸ... δένεται.

Βασίλευε, ἀγάπα, ἀρεσκε. Ἴδου τὸ ἰδανικὸν τῆς γυναικός. Ὑπόφερε ἰδοῦ τὸ πραγματικόν.

Αἱ γυναῖκες εἶναι ἐν τῷ ἡθικῷ κόσμῳ ὅτι τὰ ἄνηθ ἐν τῷ φυσικῷ.

Ἡ γυνὴ εἶναι πλάσμα ἀνώτερον ἢ ὁ ἄνθρωπος. Μεταξὺ ἄνδρος καὶ ἀγγέλου. Ἄλλ' οἱ ἀγγελοὶ εἶνε δύο εἰδῶν.

Ἡ γυνὴ εἶνε ὠραῖον ποίημα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀναγινώσκῃ τις καθ' ὅλην τὴν ζωὴν διὰ νὰ... μὴν τὸ ἐννοήτῃ.

Ἡ γυνὴ θέλει νὰ εἶνε ἢ βασίλισσα ἢ δούλη. Κάποτε ἀμρότερη.

Οἱ ἑπτὰ σοφοὶ τῆς Ἑλλάδος συνελθόντες πρὸς Περιάνδρῳ ἀπεράνησαν: Ἐν τῷ κόσμῳ δύο μόνον ὑπάρχουσιν ὠραῖα: Αἱ γυναῖκες καὶ τὰ ρόδα. Καὶ δύο κακά: Αἱ γυναῖκες καὶ ὁ οἶνος

Μίς.

ΑΝΟΙΞΙΣ

Ἄν τὴν ἀνοιξὶ ὄλα γελοῦνε, ἂν τὰ ρόδα σκορποῦν μυρωδιὰ, τὰ πουλιὰ χρωπαὶ κελαιδοῦνε· εἶν' ἢ ἀνοιξί, νιότης καρδιά.

Ναουρίζει τ' ἀγέρ: τὰ ἄνηθ ποῦ ἀνοῦν σὶ σκιά, 'ς τὴν ἱτιά, κι' ἂν κανέν' ἀπ' αὐτὰ δὲν μαζάνη· εἶν' ἢ ἀνοιξί, νεότης καρδιά.

Νεότη, γέλιο, γαστρά, εὐτυχία, ὄλο ἔρωτα καὶ ὄλο φιλιὰ φέρ' ἢ ἀνοιξί μεσ' 'ς τὴν καρδιά, εἶν' ἢ ἀνοιξί, νεότης καρδιά.

Ἄν τὴν ἀνοιξὶ πάντα μοῦ δίνης με δὴρὸ λόγια, με δὴρὸ σου φιλιὰ, 'ς τὸν χειμῶνά μου ἀνοιξί γυνεὶς πάντα σὺ, τῆς καρδιάς μου καρδιά. **Ἄννα...**

ΑΤΑΚΤΑ

Πρὸ ἐμπορικοῦ καταστήματος, μεταξὺ...
— Θέλεις, ψυχὴ μου, νὰ σοῦ χαρίσω αὐτὸ τὸ πορτ-μονέ;
— Εὐχαρίστως τὸ δέχομαι· θὰ βάλω μέσα τὰ χρήματα ποῦ θὰ μοῦ δῶς.

Ὁ κ. Ρηγανόζυλος ἐκφωνῶν τὸν ἐπικηδεῖον εἰς τινὰ φίλον του.
... Ἴδου πόθεν ἀποδεικνύεται ἡ ματαιότης τῶν ἀνθρωπίνων. Ὁ προκείμενος νεκρὸς κατακλιθὴ χθὲς τὸ ἑσπέρης ὑγιῆς καὶ σήμερον ἐξύπνησε... νεκρὸς!

Ἡ ὀκταετής Πόπη μαθοῦσα ὅτι ἡ ὠραία κυρία Χ. ἔχασε τὸν σύζυγόν της, λέγει:
— Τ. κρίμα! ἂν ὁ Θεὸς τῆς δώσῃ παιδάκια, δὲν θὰ ἔχουν πατέρα!

Ἄτακτος

ΜΑ...

Καὶ τέλος ἤρξα μὴ στιγμὴ γὰρ νὰ τῆς ὁμιλήσω καὶ—Ἄχ! τῆς λέγω, σ' ἀγαπῶ!... καὶ 'κεῖνη λυπημένη καὶ με παράπονο ποῦ, ἄχ! δὲν θὰ τὸ λησμονήσω, — Καὶ γὰρ, μοῦ λέγει, σ' ἀγαπῶ, μὰ... εἶμαι πανιδρεμένη.

Δ'Αλ.

ΓΝΩΜΙΚΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ὁ κλέπτων ἀμαρτάνει ἄπαξ ὁ κλεπτόμενος ἀμαρτάνει δεκάκις.

Ρωσικὴ παροιμία.

Ἡ γυνὴ εἶναι τὸ λύκνον τοῦ ἔρωτος... καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ.

Ὁ ἔρωτος εἶνε καλλιτέχνημα φέρον τὴν σφραγίδα τοῦ τεχνίτου του. Ἄρα ὑπάρχουσι τόσοι ἔρωτες ὅσα καὶ ἄτομα.

Πρῶν ὠραία γυνὴ ἦτις ἔζησεν ἐναρέτως, ἀγανακτεῖ πολλὰκις ὡς οἱ ταμῖαι, ὧν ἡ χρηστότης φαίνεται πολὺ φυσικὴ καὶ δὲν ἐκτιμᾶται δεόντως.

ΦΙΛΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

(Σελὶς ἐκ τοῦ ἡμερολογίου μου).

Κάποια παροιμία λέγει ὅτι ὁ ἄνθρωπος δεικνύται ὁποῖος ἀληθῶς εἶναι 'ς τὰ χαρτιὰ, 'ς τὸ κρασί καὶ... 'ς τῆς γυναικός. Τὴν ἀλήθειαν τῆς παροιμίας αὐτῆς δὲν ἠδυνάμην μέχρι τινὸς νὰ ἐπικυρώσω, διότι χαρτιὰ μέχρι τῆς ὥρας αὐτῆς δὲν ἐπαιζα, δηλ. θέλω νὰ 'πῶ... καὶ γὰρ δὲν 'ξέρω τί... κρασί δὲ δὲν ἤπια... διάβολε, λίθος ἔκαμα, ἤπια καὶ μάλιστα πολλὰκις φορὰς ἤπια ἀρκετό, ἀλλὰ φαίνεται οὐδέποτε μετὰ φίλων μου ἐπίομεν τόσον ὥστε νὰ ἐννοήσω τί κατὰ φρένας εἶχον, ὥστε οὐδ' εἰς τὸν οἶνον εἶρον τὴν ἀλήθειαν κατὰ τρίτον ἔρχονται αἱ γυναῖκες, αἵτινες βεβαίως ἐπρεπε νὰ προηγηθῶν, ἀλλ' ἐνεκεν τῆς σπουδαιότητός των αὐτῆς, μένουσι τελευταῖαι. Ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ δὲν ἠγάπησα ποτέ... δηλ. θέλω νὰ εἶπω ὅτι μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἠγάπησα, δὲν εἶχον ἀγάπῃσει... νὰ πάρῃ ἢ ὀργή, πρώτη φορὰν 'ς τὴν ζωὴν μου ἠθέλησα νὰ 'πῶ ψεύματα, ἀλλὰ δὲν ἔμπαρῶ νὰ τὰ ἔμαθῶσω. Νομίζω ὅμως ὅτι δὲν εἶθε καὶ πνευματικαί, διὰ νὰ ἀνγκασθῶ νὰ σὰς ἐξομολογήθῶ, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον... χωρὶς νὰ τὸ θέλω σὰς ἐξομολογήθην.

Ἡ ζωὴ μου διήρχετο ἥσυχος, ὡς τὸ ἦσυχον ρέυμα τοῦ... Ἰλισσοῦ κατὰ σοῦ; θερινὸς μῆνας, ἡμῖν ἀμέριμνος, περὶ οὐδενός· ἄλλου φροντίζων ἢ περὶ... δὲν πιστεύω νὰ σὰς ἐνδιαφέρῃ περὶ τίνος ἐφροντίζων· ἂν θέλατε ὅμως νὰ

μάθητε περί τίνος δὲν ἐφρόντιζον, δύναμαι νὰ σὰς εἶπω ὅτι μόνον δια τοῦ ἔρωτα δὲν ἐφρόντιζον. Ἐτρωγον, ἐπινον, ἐκοιμώμην· ἐκοιμώμην, ἐπινον, ἔτρωγον. Ἐμακάριζον τὸν ἑαυτὸν μου καὶ ἐμακαρίζομην ὑπὸ τῶν ἄλλων ὅτε τὴν μακαριότητά μου ταύτην διετάραξαν ὁρῶ... ματαίως μίᾳς κόρης. Ἦκουον ὅτι ὁ ἔρως πλάνεται ἀπὸ τὰ ἴμματα· σὰς βεβαίω ὅτι οὐδέποτε ἐπίστευσα τοῦτο· ἐπιμένων δυσχυρίζομην ὅτι ὄχι μόνον ἀπὸ τὰ ἴμματα δὲν πλάνεται, ἀλλ' ὅτι μάλιστα δὲν πλάνεται διόλου· σήμερον ὅμως εἶμαι ἄλλης ἰδέας καὶ σὰς βεβαίω καὶ πάλιν ὅτι πιθανόν μὲν νὰ μὴ πλάνεται, ἀλλ' ὅτι... πλάνει, καὶ συμφορὰ εἰς ὅποιον πιάσῃ. Τώρα ἐὰν μὲ ἐπίασεν, ἢ ἐὰν τὸν ἐπίασα αὐτὸ ἀρίνω εἰς τὴν νοομαντικὴν σὰς δύναμιν. Σὰς βεβαίω ὅμως ὅτι ἀφ' οὗ ἄλληλεπιάσθημεν, ἤλλαξα πολὺ. Ἐγὼ ὁ ὅποιος μέχρι τῆς σήμερον οὐδέποτε παρετήρουν τὸ λεπτομερὲς καλλιαισθητὸν τῆς ἐνδομύχως, δὲν ἔκαμνον πλέον βῆμα ἐξωθεν τῆς οἰκίας μου, ἐὰν ὁ μὲν λαιμοδέτης μου δὲν ἦτο ἐπιμελῶς δεδεμένος ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον τοῦ κολλάρου μου, τὸ δὲ κολλάρου μου γιγαντιαίων διαστάσεων, ἄλλως, τε στηριζόμενον ἐπὶ ὑποκαμίσου στίλβοντος, τὸ πρῶτον ἤδη νὰ ἐφέρετο περὶ τὸν τράχηλόν μου, ὁ δὲ τράχηλός μου νὰ ὑπεβάσταζε κεφαλὴν ἄρτι ἐξεληθούσαν τοῦ κουρείου, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς νὰ ἦτο πῖλος τῆς τελευταίας μόδας, τοῦ ὁποίου πῖλου τὴν ἰδιοτροπίαν νὰ ἠκολούθει ὀλόκληρος ἡ περιβολή μου. Ἡ μεταβολὴ αὕτη ἦτο μεγάλη καὶ ἀπότιμος, ἀν καὶ τὸ αἴτιον ἦτο λίαν μικρὸν... ὁρῶ ἴματαίς. Αἱ δύο ὅμως αὐταὶ ἴματαίς, ἔγιναν πρόξενοι ὥστε νὰ διορθώσω δύο μεγάλα ἐλαττώματα τὰ ὅποια εἶχον. Πρῶτον νὰ μὴ ἐνθουσιάζωμαι πολὺ ἀπὸ λέξεις καὶ δείγματα φιλίας καὶ δεύτερον, νὰ ἀγοράζω καὶ ὀλίγον βερρεσὲ ἀπὸ τὰ πωλούμενα... γυναικεῖα αἰσθητήματα. Ἡ κάτοχος τῶν ὀφθαλμῶν, οἵτινες ἐξετόξευσαν τῆς ἴματαίς αἵτινες τὸσον ἐθαυματούργησαν ἐπ' ἐμοῦ, ἦτο κόρη συνεσταλμένη... φαινομενικῶς, ἀγαθὴ ἐκ πρώτης ὄψεως καὶ τιμῆ ἀφ' ὅσον ἠδύνατο· ὠραία κατ' ἐπιφάνειαν καὶ ἐλεήμων κατὰ βάθος· εἶχε καὶ πολλὰ ἄλλα προτερήματα, εἴτε φαινομενικὰ, εἴτε κεκρυμμένα. Προσεπάθησα τὴν κατάκτησιν αὐτῆς, ἀλλ' ἐπειδὴ καίτοι στενῶς πολιορκηθὲν τὸ φρούριον ἀντέσχεν εἰς τε τὴν πολιορκίαν καὶ τὰς πολυαριθμούς ἐφόδους, προσέτρεξα εἰς τὰ ἀγνὰ αἰσθητήματα τοῦ φίλου μου Ἀνανία.

Ὁ Ἀνανίας ἦτο ἄνθρωπος ὅστις εἰς πάντα πλησιάζοντα αὐτὸν ἐνέπνευεν αἰσθητὰ φιλίας καὶ... ἔπρεπε νὰ παρέλθῃ πολὺς χρόνος καὶ ἀρκετὴ διορατικότης ὅπως πεισθῆ τις, πρὸς ἀλ-

λαγὴν τοῦ αἰσθητήματος τούτου. Ἐκάλητο παρεπλεύρως τῆς μελλούσης ἐρωμένης μου, δηλ. ἡ οἰκία τοῦ ἦτο παρεπλεύρως τῆς ἰδικῆς τῆς, διετέλει δὲ μετ' αὐτῆς εἰς σχέσεις φιλικὰς καὶ μόνον φιλικὰς. Εὐχριστῶ πολὺ τὸν ἄνθρωπον, διότι μὲ συνέτρεξε τόσον εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὥστε διὰ τὴν συνδρομὴν του αὐτὴν ἐντροπέμην καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος. Πολλάκι μοὶ ἐχρησίμωσεν ὡς γραμματοκλιβῆτιον καὶ τῆ μισολαβήσει αὐτοῦ ἠδύναμιν καθημερινῶς νὰ βλέπω τὴν ἐρωμένην μου, ἥτις ὁμολογουμένως μὲ ἠγάπα, ἐθυσιαζέτο δι' ἐμέ, μὲ ὠρρίζετο αἰώνιαν πίστιν καὶ ὄμνυε ὅτι ἐὰν ποτὲ ἐμάνθανεν ὅτι ἔχω ἄλλην ἐρωμένην, ὁμοῦ θὰ ἐφόνευεν αὐτὴν καὶ ἐμέ, θὰ πύτοκτόνει καὶ αὕτη κρημνιζομένη ἀπὸ μίαν παρεκκεμένην παράγχαν, χρησιμεύουσαν ὡς ζυλουργεῖον ἐγειρομένης οἰκίας, ἀκολουθοῦσα παράδειγμα ἄλλης κρημνισθείσης ἀπὸ μέρος, ὅπου τώρα ἀπαγορεύεται τὸ αὐτοκτονεῖν.

Μὲ ἠγάπα, βλέπετε, ἀγνῶς καὶ ἀγρίως, θερμῶς καὶ... λυσσώδως, τέλος μὲ ἠγάπα πολὺ, τόσον, ὥστε σχεδόν... τὸ ἐπίστευσα.

Ὁ φίλος μου Ἀνανίας μὲ ἐμακάριζεν, ἀν καὶ ἐνδομύχως ὡς ἠδυνήθην νὰ ἐνοήσω μὲ ἐξήλευε. Μοὶ ἐπήνευ αὐτὴν οὕτως ὥστε ἕκαστος τῶν ἐπαίνων νὰ ἦναι τριπλῆ κατ' αὐτῆς κατηγορία· ἐξεθείαζε τὴν καλλονὴν τῆς ἢν πλαγίως μοὶ παρίστα πλαστήν, ἐπήνευ τὴν ἀγαθότητά τῆς διὰ τρόπου τοιοῦτου ὥστε νὰ τὴν θεωρῶ ὡς ὑποκρισιάν· ἦτο κατενθουσιασμένος μὲ τὴν τιμιότητα τῆς, τὴν ὁποίαν ὅμως ὑπόυλος μοὶ τὴν παρουσίαζε μὲ ἔνδυμα ἐσχάτης ἀτιμίας· μὲ πρῶτρυνε νὰ τὴν ἀγαπῶ, ἀλλὰ μὲ συνεζούλευε νὰ τὴν ἐγκαταλείψω, μὲ... μὲ... μὲ... τέλος μοῦ ἔκαμε τὸ κεφάλι κουδοῦνι. Διάφορα ἀντίθετα αἰσθητήματα ἐπάλειον ἐν ἐμοί, διάφοροι ὑποψαίαι ἠγέρθησαν ἀλλὰ τὰ πάντα κατηνύζοντο ὑπὸ τῆς ἀγαθότητος, ἀφελείας καὶ... δύο φιλημάτων τῆς ἐρωμένης μου.

Τὰ πράγματα ἔβαινον οὕτω μέχρι... μέχρις οὗτου ἔπαυσαν ἀπὸ τοῦ νὰ βαίνουν.

Ἦτο ἡ 35 Ἀπριλίου τοῦ 1989. Ὁραία ἡμέρα ἀνείξεως, κατὰ τὴν ὁποίαν μοὶ ἦλθεν ἡ ὄρεξις νὰ κάμω ἕνα ἐξοικιῶν περίπατον. Ἡρώτησα τὸν ἀγαπητόν μου φίλον Ἀνανίαν ἐὰν ἤθελε νὰ μὲ συνοδεύσῃ.

— Καὶ ποῦ θὰ πάμε, μοὶ λέγει.

— Ἐπειδὴ ἔχω ἀνάγκην νὰ ἴδω φίλον μου, ὑπαξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ, τῷ λέγω, πηγαίνομεν ἕως εἰς τὸν στρατώνά του καὶ ἐπειτα πηγαίνομεν ἔς τὸ Γουδί.

Μοὶ ἠρνήθη εἰπὼν μοὶ ὅτι ἔχει κατεπεύγουσαν ἐργασίαν εἰς Πειραιᾶ. Τὸν ἔχαιρέτισα καὶ ἀπεφάσισα νὰ κάμω μόνος τὸν περίπατον. Φθᾶς

εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμοιοίας, ἀνῆλθον εἰς τὸ τράμ καὶ... μετ' ὀλίγον εἶδον ὅτι ἀντὶ νὰ λάβω τὸ διὰ τοὺς ἀμπελοκήπους, εἶχον λάβει τὸ διὰ τὰ Πατήσια. Ἀς εἶναι εἶπον κατ' ἐμαυτὸν, θὰ ρωμαντζάρω καλλιτέρεα καὶ κατῆλθον εἰς τὸν πρῶτον σταθμόν. Βαδίσας ἐπ' ὀλίγον εἰσῆλθον εἰς τινὰ τῶν ἐκεῖ κήπων καὶ καθήσας ὑπὸ πυκνοτάτην σκιάδα ἐξήτησα ποτήριον ζύθου. Ἐσκεπτόμην. Τί; ἴσως τὸ ἐνοσεῖτε... τὴν ἐρωμένην μου. Ἐπλάττον διάφορα ἡδέα ὄνειρα, ἐφραταζόμην τὸ μέγεθος τῆς μελλούσης εὐδαιμονίας μου, ἀνῆλθον εἰς τὸν ἔσδομον τῆς εὐτυχίας οὐρανὸν καὶ ἀγνοῶ ἐπὶ πότον ἐκεῖ εὐρισκόμην καὶ θὰ ἔμενον ἴσως, ἀν δὲν μὲ κατέρριπτον τούτου, παρετακμένοι γέλωτες καὶ... ἠγῆντα φιλήματα. Ἐπηνῆλθον εἰς τὴν πραγματικὴν ἡτὰ καὶ ἐσκέφθη ὅτι ἦταν καὶ ἄλλοι εὐτυχεῖς ὡς ἐγὼ... καὶ ἴσως πλέον, ὅτι καὶ ἄλλοι ἠγῆπῶντο ὡς ἐγὼ καὶ... ἴσως πλέον.

Τὸ χωρίζον ἡμᾶς ἐκ φύλλων κιστοῦ μετότοιχον οὕτως εἶπεν, καὶ μὲν ἦτο πυκνοτάτον, ἀλλὰ τόσον ἀκατάλληλον πρὸς διάπραξιν μυστικοῦ ὥστε... ἤκουτα πᾶν ὅτι ἐκεῖ ἐλέγετο.

— Ἐτσι τὸ λαιπὸν, ἔ; εἶπε γλυκεῖα φωνή, ἥτις δὲν μοὶ ἐφάνη ἀγνωστος.

— Ναί, ἀπήντησεν ὡσαύτως, φωνὴ γνωστῆ μου, καὶ, τὸν πούλησα μὰ χαρὰ.

— Ὅστε τώρα αὐτὸς θὰ ἦναι ἐπάνω ἔς τὰ παραπήγματα... χαχαχὰ!...

— Καὶ μένα μὲ νομίζει ἔς τὸν Πειραιᾶ... χαχαχὰ!

— Χαχαχὰ... τὸν βλῆκα... χαχαχὰ!

— Χαχαχὰ... τὸν γελοῖο!... χαχαχὰ!

Καὶ ἤχος παρετακμένου φιλημάτων διέκοψε πρὸς στιγμὴν τὸν εἰς βῆρξ μου γέλωτα. Ἡ πτώσις βλέπετε ἦτο φοβερὰ, ὥστε ἔπρεπε νὰ φανῶ καὶ ἐγὼ γενναῖος. Ἐκίλεσα τὸν ὑπηρετήν, ἐπλήρωσα ὅ,τι ὄφειλον, ἐπὶ πλέον δὲ ἐπλήρωσα δύο ποτήρια ζύθου καὶ ὀρεκτικὸν μεζόν, ἅτινα εἶπον εἰς τὸν ὑπηρετήν νὰ τὰ φέρῃ εἰς τοὺς παρεκκεμένους ὅταν ἀνάχωρήσω μὲ τὴν ἐξῆς σημείωσιν:

Ἡθοποιοὶ εἰσθ' ἀιμήτοι καὶ λίαν πιστοὶ φίλοι· πῆτε καὶ τοῦτ' ἀν θέλετε ἀκόμη ἔς τὴν ὑγείᾳ μου καὶ ἐξακολουθήσατε νὰ σμίγεται τὰ χεῖλη ἀπαριθμοῦντες ἐν ταῦτ' τὰ... προτερήματά μου.

Δ'Αλ.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ « ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ »

Ἡ «Οικογένεια» ἐπιθυμοῦσα νὰ ὑπεκαύτη τὸν ζῆλον τῶν περὶ τὴν ἐλαφρὰν φιλολογίαν ἀσχολουμένων νέων

προκηρύσσει διαγωνισμὸν

πρὸς συγγραφὴν ἐνὸς διηγήματος. Ἐκεῖνος, οὐ τὸ πόνημα κριθήσεται ὡς τὸ καλλίτερον τῶν ἀποσταλητομένων, θὰ λάβῃ ὡς βραβεῖον δραχ. 30, ἡ δὲ εἰκὼν του θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν πρῶτην σελίδα τῆς «Οικογενείας», ἥτις θὰ περιέχῃ τὸ διήγημά του.

Ἔσοι διαγωνισμοῦ :

1] Τὸ διήγημα πρέπει νὰ ἦναι ἐλληνικῆς ὑποθέσεως καὶ πρωτότυπον.

2] Γλῶσσα, εἴτε δημῶδες, εἴτε καθαρεύουσα, εἴτε μιγᾶς. (Ἀρκεῖ αἱ λέξεις νὰ ἦναι καταληπτὰ ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἕλληνας).

3] Τὰ χειρόγραφα πρέπει νὰ ἦναι εὐανάγνωστα καὶ νὰ μὴ φέρωσιν ὑπογραφὴν ἀλλὰ διακριτικὸν τι σημεῖον, ἢ ψευδώνυμον.

4] Τὸ ψευδώνυμον αὐτὸ ἢ τὸ διακριτικὸν σημεῖον πρέπει νὰ σημειωθῇ ἐπὶ τινος ἄλλου χάρτου, ἐφ' οὗ θὰ ἦναι γεγραμμένον καὶ τὸ ἀληθὲς ὄνομα τοῦ συγγραφῆως. Ὁ χάρτης οὗτος νὰ τεθῇ ἐν φακέλλῳ ὅστις νὰ κλεισθῇ.

5] Ἡ ὑπόθεσις τοῦ διηγήματος δὲν πρέπει νὰ ἦναι πολὺ σοβαρά.

6] Τὸ διήγημα δὲν πρέπει νὰ εἶναι πολὺ ἐκτενές.

7] Τὰ χειρόγραφα δὲν θὰ ἐπιστραφοῦν.

8] Χειρόγραφα εἶναι δεκτὰ μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου ε. ε.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6ῃ Μαΐου 1893.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

ΤΡΕΣΑΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΔΗΛΑΤΟΝ

Με ἕξ μόνον δραχμᾶς.

Εἰς τὴν «Ποδηλατικὴν ἑνώσιν» διδάσκατε τελείως τὸ ποδήλατον με ἕξ μόνον δραχμᾶς.

Ὁ Σύλλογος ἀποτελούμενος ἀπὸ ἐπιστήμονας καὶ προεδρευόμενος παρὰ τοῦ γνωστοῦ ἱατροῦ κ. Φ. Μοσχούλῃ εἰς μόνον τον σκοπὸν τῆς κοινῆς ὠφελείας ἀποβλέπει.

Ὁδὸς Γ'. Σεπτεμβρίου ἀρ. 33.

Δελτάρια... άνευ πληρωμῆς

Συνδρομητῆ Πύργου Δύνασθε νὰ πληρώσητε τὴν συνδρομὴν σας πρὸς τὸν αὐτόσε ἀνταποκριτὴν μας κ. Ίω. Σπ. Τζαβάραν Ἀποδείξεις ἀποσταλήσονται προσεχῶς — Ν. Κ. Πάτρας. Ὡς ἐκλογεῖτε ἀνίχομεν καὶ ἡμεῖς εἰς κάποιον κόμμα, ὡς δημοσιογράφοι ὅμως, εἴμεθα ἀνεξάρτητο καὶ ἐλπίζομεν νὰ μείνωμεν μέχρι τέλους τοιοῦτοι. — Τ. Κ. Δημητσ. Ἡ συνεισφορά σου εἶνε πολὺ ἕξτερη δὲν χωρεῖ εἰς τὴν «Οἰκογενεῖαν» ἐν τούτοις σὲ συγχάιρω, εὐχόμενος νὰ βλέπης πάντοτε ἀπὸ τὸ πρᾶθυρόν σου ἕξτεριά. — Δ. Π. Κάρων. Δὲν ἔχω λόγους νὰ σοὶ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τοὺς κόπους οὓς χάριν τῆς «Οἰκογενεῖας» καταβλήεις περὶ τῶν θυσιῶν εἰς ἃς ὑπεβλήθεις, θὰ σοὶ γραψῶ ταχυδρομικῶς.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Μὲ 10 λάμδα (Λ) κατὰ σειρὰν τεθειμένα ἦτοι οὕτω: ΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔ, δύνασθε τῇ βοήθειᾳ τριῶν μικρῶν γραμμῶν νὰ σχηματίσητε λέξιν ἑλληνικὴν καὶ ποίαν;

(Αἴγιον)

Π. Β. Δημόπουλος.

ΑΜΑΝΤΗΣΕΙΣ

ἐπὶ τῆς ἐν τῷ 8ῳ φύλλῳ ἐρωτήσεως:

Ἡ ἐπτασύλλαβος λέξις ἐν ἧ περιέχονται καὶ τὰ ἐπτὰ φωνήεντα εἶναι ἡ λέξις: συναγωνιζομένη, ἦν εὖρον οἱ κ. κ. Πέτρος Βρυζάκης καὶ τις Ἀνόνομος.

Ὁ δὲ ἐκ Δημητσάνης κ. Τάκης Χ. Κανδηλώρος εὖρε τέσσαρας λέξεις: συμπαθητικώτερος, διακηρυσσομένων, ἐπιμαρτυρησόντων καὶ δυσεπιβλητοτάτων. (Χαρά ἰς τὴν ὑπομονή του!)

Ἐνοικιάζονται δύο δωμάτια εὐρύχωρα μετὰ κουζίνας, κείμενα ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ ἐν ἧ καὶ τὸ γραφεῖον τῆς «Οἰκογενεῖας».

Οἱ μεταβάλλοντες διαμονὴν συνδρομητῆς τῆς «Οἰκογενεῖας», παρακαλοῦνται θερμῶς, νὰ ἀναγγέλλωσι τὴν νέαν των διαμονὴν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ φύλλου, ὅπως μὴ γίνωνται ἀνωμαλίας περὶ τὴν ἀποστολὴν.

Τὸ γραφεῖον τῆς «Οἰκογενεῖας» μετεκομίσθη εἰς τὴν ἐν ὁδῷ Δεληγεώργη ἀρ. 36, οἰκίαν τοῦ διευθυντοῦ τῆς.

Σημ. Ἡ ὁδὸς Δεληγεώργη εἶναι κάθετος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς.

ΝΕΣΤΩΡ ΚΑΜΑΡΑΣ

Πλατεῖα Ἁγίας Εἰρήνης ἀριθ. 24

Κατασκευάζει κομφοτάτας ἐπιγραφὰς καταστημάτων ἐπὶ κρυστάλλου. — Πηλαῖσια δι' εἰκόνας. — Καὶ διάφορα ἐν γένει κομφοτεχνήματα.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Νικολάου Σ. Πετροπούλου

Ἐν Ἀθήναις

Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου ἀρ. 8

(Στενὸν Ἐθνικῆς Τραπεζῆς)

Ἐντὶ μετριοτάτης ἀμοιβῆς ὁ συμπαθὴς νέος κ. Ν. Σ. Πετρόπουλος παρέχει εἰς τοὺς ἐμπορευομένους καὶ τοὺς ταξιδιώτας πλείστας ἐκολίας, δι' ἃς καὶ χροῖμα ἀπλητέιο πολὺ ἄλλοτε καὶ κόπος περισσώτερος καὶ κίνδυνος ἀπωλείας ἔτι μείζων. Ἐντὶ ἐλαχίστης προμηθείας ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν οἰουδήποτε ἐμπορεύματος, εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ γνωστοῦ κόσμου.

Ἐποκαταστήματα εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ κέντρα τῆς Ἑλλάδος.

Δέχεσθαι καὶ παραγγελίας δι' οἰουδήποτε εἶδος ἐμπορεύματος, ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἀντώνιος Δεγαῆτας, ἀνθοπώλης

Ὁδὸς Πατισίων

Παρὰ τὴν οἰκίαν Βασιλοπούλου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δραχμ. 6

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. γρ. 10

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου

Δεπ. τ. ἀ 15

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩ. ΠΙ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ: Ὁδὸς Δεληγεώργη

Ἀριθ. 36.

ΤΙΜΗ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ἀγγελίαι οἰκονομικαὶ καταχωρίζονται πρὸς 5 λεπτά δι' ἐκάστην λέξιν.

Ἀγγελίαι πολυτελεῖς, κατ' ἀποκοπήν.